

ДІХТЯРЕНКО Олександр Петрович (19. 07. 1952, с. Великий Хутір Драбівського р-ну Полтавської обл., нині Золотоніського р-ну Черкаської обл.) — поет. Член НСПУ (2023). Премії імені О. Влизька (2009), імені М. Томенка (2021), імені І. Дробного (2024). Закінчив Черкаський педагогічний інститут (1973). Учителював у Васильківській школі Шполянського (нині

Звенигородського) р-ну Черкаської обл. Лірика Д. — твори високої культури віршування, художності, етичної глибини. У віршах багато філософських, морально-етичних роздумів, захоплення гармонією світу. Окремі з них покладено на музику. Цикли «Мовою Езопа», «Крок до смішного» презентують категорію комічного у творчості поета. Твори друкували в районній, обласній, всеукраїнській періодиці, колективних збірниках, антологіях.

Основні твори

У пошуках мелодії душі. 2004; Межа відвертості. 2006; Голос дороги. 2012; Стихія слова. 2019; Осіннє цвітіння. 2023 (усі — Черкаси).

Рекомендована література

1. Павленко Н. На межі відвертості // Дзвін. 2008. № 1;
2. Качан О. Перший лауреат премії імені Олекси Влизька // Шполян. вісті. 2009, 24 лют.;
3. Іванкіна В. Олександр Діхтяренко — педагог за освітою, поет за покликанням // Шполяночка плюс. 2013, 15 лют.

В. Т. Поліщук

Бібліографічний опис:

Діхтяренко Олександр Петрович / В. Т. Поліщук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891903>

2001-2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).